

Arrest

nr. 210 739 van 10 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 juli 2018 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 3 oktober 2015 België is binnengekomen, diende op 14 januari 2016 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 25 mei 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 25 mei 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 14/01/2016

Overdracht CGVS: 01/03/2016

U had op 7 februari 2018 van 14u05 tot 16u45 en op 12 april 2018 van 14u tot 16u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd telkens bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 25 februari 1987 in Sheghasi Kella, in het district Pul e Alam van de provincie Logar. U liep school tot de achtste graad. U werkte gedurende negen jaar als sectieleider binnen de commando-eenheid TS 333. Zeven jaar werkte u in Kandahar en verder was u ook actief in Kabul, Logar en in het district Achin van de provincie Nangarhar. Uw opdracht bestond onder meer uit het opsporen van talibanstrijders, het assisteren van politie, leger en buitenlandse troepen en het vernietigen van opiumfabrieken. U oefende deze functie uit tot aan uw vertrek uit Afghanistan.

U kreeg zeer veel bedreigingen van de taliban omwille van uw werk bij de commando's. U ontving minstens vier dreigbrieven. U werd gevraagd om de rangen van de taliban te verwoegen en informatie over uw werk aan hen door te geven. U wou uzelf met wapens verdedigen tegen uw bedreigers maar noch de buitenlanders noch de Afghanen wilden u dit toestaan. U besloot om Afghanistan te verlaten. U kwam op 3 december 2015 aan in België. U diende op 14 januari 2016 een asielaanvraag in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u voor: twee taskara's van u, de taskara's van uw vrouw, van uw ouders, van uw schoonouders en van uw twee zonen, drie dreigbrieven, acht certificaten, een politiebade, twee bankkaarten, een badge voor op de basis (TF-42), een sd-kaart en een usb-stick met foto's en video's van uw werk bij de commando's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw werkzaamheden als lid van de commando's niet in twijfel worden getrokken en dus als geloofwaardig worden beoordeeld. U legt hierover immers coherente verklaringen af die niet in tegenspraak zijn met de door u voorgelegde documenten noch met uw verklaringen in beide gehoren. Gezien volgens de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum- Seekers from Afghanistan van 19 april 2016 leden van de Afghaanse veiligheidstroepen en andere burgers die de overheid steunen of er mee samenwerken kunnen worden gezien als een risicoprofiel (pp. 32-36), en gelet op de zichtbaarheid van de door u uitgeoefende functie alsmede uw werklocatie en uw actieve deelname aan het bestrijden van opstandelingen, kan in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie worden aangenomen.

Niettegenstaande het bestaan van een terechte vrees voor vervolging dient in het kader van het onderzoek ten gronde van uw asioldossier te worden nagegaan of u niet valt onder (een van) de in artikel 1, F van de Vluchtelingenconventie en artikel 55/2 van de wet van 15 december 1980 vermelde uitsluitingsgronden. Volgens artikel 1, paragraaf F, lid a van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 zijn de bepalingen van het verdrag immers niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten die zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen.

Aangezien de strijd tussen de Afghaanse overheid en de opstandelingen moet worden gedefinieerd als een (niet-internationaal) gewapend conflict, is het artikel 8 van het Statuut van Rome, namelijk de definitie

van oorlogsmisdaden, van toepassing in het onderzoek of u valt onder artikel 1, F (a) van de Vluchtelingenconventie. Artikel 8, (2), c) van het Statuut van Rome bepaalt dat, binnen een gewapend conflict dat niet internationaal van aard is, ernstige schendingen van artikel 3 van ieder van de vier Verdragen van Genève van 12 augustus 1949, als oorlogsmisdaden moeten worden begrepen als één van deze handelingen wordt begaan tegen personen die niet rechtstreeks deelnemen aan de vijandelijkheden, waaronder leden van strijdkrachten die hun wapens hebben neergelegd en degenen die buiten gevecht zijn gesteld door ziekte, verwondingen, gevangenschap of andere oorzaken: "... (i) geweldpleging gericht op het leven en de lichamelijke integriteit, inzonderheid alle vormen van moord, verminking, wrede behandeling en marteling; (ii) aantasting van de persoonlijke waardigheid, in het bijzonder vernederende en onterende behandeling; (iii) het nemen van gijzelaars; (iv) het uitspreken van vonnissen en tenuitvoerleggen van executies zonder voorafgaand vonnis uitgesproken door een op regelmatige wijze samengesteld gerecht dat alle gerechtelijke waarborgen biedt die algemeen als onmisbaar worden erkend." Artikel 8, (2), e), bepaalt als andere ernstige schendingen van de wetten en gebruiken die gelden in geval van gewapende conflicten die niet internationaal van aard zijn, binnen het gevestigde kader van het internationaal recht: (i) het opzettelijk richten van aanvallen op de burgerbevolking als zodanig of op burgers die niet rechtstreeks aan de vijandelijkheden deelnemen; (ii) het opzettelijk richten van aanvallen op gebouwen, materieel, medische eenheden en transport, en personeel dat gebruik maakt van de emblemen van de Verdragen van Genève overeenkomstig het internationaal recht; (iii) het opzettelijk richten van aanvallen op personeel, installaties, materieel, eenheden of voertuigen betrokken bij humanitaire hulpverlening of vredesmissies overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties, voorzover deze recht hebben op de bescherming die aan burgers of burgerdoelen wordt verleend krachtens het internationaal recht inzake gewapende conflicten; (iv) het opzettelijk richten van aanvallen op gebouwen gewijd aan godsdienst, onderwijs, kunst, wetenschap of caritatieve doeleinden, historische monumenten, ziekenhuizen en plaatsen waar zieken en gewonden worden samengebracht, voorzover deze niet worden gebruikt voor militaire doeleinden; (v) het plunderen van een stad of plaats, ook wanneer deze bij een aanval wordt ingenomen; (vi) het toepassen van verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap zoals gedefinieerd in artikel 7, tweede punt, f, gedwongen sterilisatie en andere vormen van seksueel geweld die een ernstige schending zijn van de Verdragen van Genève; (vii) het onder de wapenen roepen of het in militaire dienst nemen van kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar bij strijdkrachten of hen gebruiken voor actieve deelname aan vijandelijkheden; (viii) het bevel geven tot verplaatsing van de burgerbevolking om redenen die verband houden met het conflict, tenzij de veiligheid van de betrokken burgers of dwingende militaire redenen dit vereisen; (ix) het op verraderlijke wijze doden of verwonden van een vijandelijke strijder; (x) het verklaren dat geen kwartier zal worden verleend; (xi) het onderwerpen van personen die zich in de macht van een andere partij bij het conflict bevinden aan lichamelijke verminking of aan geneeskundige of wetenschappelijke experimenten van welke aard ook, die niet door de geneeskundige behandeling worden verantwoord, noch in hun belang worden uitgevoerd, en die de dood ten gevolge hebben of de gezondheid van die persoon of personen ernstig in gevaar brengen; (xii) het vernietigen of in beslag nemen van eigendommen van een tegenstander tenzij deze vernietiging of inbeslagneming dringend vereist is als gevolg van de dwingende omstandigheden van het conflict. Voor de schendingen van de wetten en gebruiken die gelden in geval van gewapende conflicten die niet internationaal van aard zijn die, binnen het gevestigde kader van het internationaal recht, als oorlogsmisdaden worden verstaan, verwijst het CGVS naar het Statuut van Rome (zie informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier).

Uit de persoonlijke onderhouden op het Commissariaat-generaal (d.d. 7 februari 2018 en 12 april 2018; hierna respectievelijk CGVS1 en CGVS2) blijkt duidelijk dat u direct en herhaaldelijk betrokken was bij het neerschieten en doden van burgers. U vertelt dat wanneer u binnen de zone van de operatie iedereen mocht neerschieten. Zo kreeg u een rapport over een huis in Babus, ging u met het team waarvoor u verantwoordelijk was het huis binnen en schoten jullie iedereen neer, waardoor ongewapende burgers, vrouwen en kinderen omkwamen (CGVS1 p.13-14; CGVS2 p.7-11). U verduidelijkt dat jullie het bevel hadden iedereen neer te schieten en dat het voor jullie niet mogelijk was het onderscheid te maken tussen talibs en burgers (CGVS2 p.8,9,11). U geeft dan ook toe dat u deelnam aan operaties waarbij meermaals burgers het slachtoffer werden (CGVS2 p.11).

Niet alleen verklaart u dat u bij de operatie te Babus ongewapende burgers doodde ook kan het u aangezien u het huis binnendrong en zelf visueel contact maakte met de slachtoffers alvorens ze neer te schieten niet zijn ontgaan dat het ongewapende vrouwen en kinderen betrof.

Ook al gebeurde de inval op basis van een fout rapport, zoals u beweert, het incident te Babus past binnen de handelswijze van u en uw collega's waarbij jullie iedereen in een vastgestelde perimeter viseerden en waarbij jullie bewust niet de moeite namen een persoon als gewapende strijder te identificeren alvorens

jullie hem neerschoten (CGVS2 p.10). U geeft immers toe dat jullie niet trachtten het onderscheid tussen een taliban en een burger te maken en dat een ander team na afloop van de operatie het gebied onderzocht om te kijken wie er gedood werd en of er wapens aanwezig waren (CGVS2 p.8,9,10,11).

Op basis van uw verklaringen, moet geconcludeerd worden dat u bewust hebt deelgenomen aan of medeverantwoordelijk bent voor oorlogsmisdaden zoals bepaald in artikel 8 van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof van 17 juli 1998, zoals hierboven uiteengezet. Er moet worden besloten dat u zich door uw concrete activiteiten persoonlijk schuldig heeft gemaakt aan oorlogsmisdrijven door het doden van personen die op dat moment niet actief deelnamen aan de vijandelikheden gezien hun aard als burgers.

Bovendien moet erop worden gewezen dat u vrijwillig en in volle bewustzijn heeft meegewerkt aan deze praktijken. Gedurende negen jaar was u actief als commando en voerde u één tot drie operaties per dag uit (CGVS2 p.4). U was getraind, ervaren en wist welke schade u met uw wapen kon aanrichten. Zoals hierboven beschreven maakten uw handelingen te Babus deel uit van de gangbare praktijken binnen uw gevechtseenheid, waarbij het principe van onderscheid tussen strijders en burgers geheel verwaarloosd werd. U beschrijft dat: "zelfs toen de kinderen of de volwassenen voor ons kwamen bleven we schieten" (CGVS1 p.13). Het gegeven dat er na de slachtpartij geen wapens of explosieven werden aangetroffen impliceert dat de mensen die u neerschoot ongewapend waren en dat het geweld dat u tegen hen gebruikte ongetwijfeld buitensporig was. U stelt eveneens: "eerlijk gezegd we lieten niemand heel in dat huis, we doodden zelfs hun dieren zoals de koeien" (CGVS2 p.10). De vaststelling dat u naast alle aanwezigen ook alle dieren van uw potentiële tegenstanders doodde toont uw onvoorzichtigheid en buitensporig geweld aan. Het druist bovendien in tegen het internationaal recht (zie supra artikel 8(2)(a)(xii)). U wist dus duidelijk waarmee u bezig was en dit als professioneel en ervaren soldaat van een elite-eenheid van de Afghaanse veiligheidstroepen.

Als u erop gewezen worden dat de hierboven handelingen kunnen leiden tot uw uitsluiting van internationale bescherming en u expliciet gevraagd wordt naar verschoningsgronden voor uw daden werpt u op dat het niet uw fout was maar dat u een bevel uitvoerde en dat u handelde op basis van een foutief rapport (CGVS2 p.12). U zegt ook dat als men zich in het algemeen op een slagveld bevindt en men ziet iemand, men die natuurlijk zal neerschieten (CGVS2 p.12). Als er iemand naast een vijand staat kan niemand garanderen dat die persoon ook geen vijand is, gaat u verder (CGVS2 p.12). Het feit dat u een opgedragen bevel louter uitvoerde ontheft u niet automatisch van de strafrechtelijke aansprakelijkheid, zie ook Statuut van Rome, art. 33 §1. Integendeel, het bevel tot het doden van ongewapende burgers, vrouwen en kinderen, is manifest onwettig. Evenmin kan er zoals hierboven aangehaald aangenomen worden dat u er zich door het foute rapport niet bewust was van uw daden. Bovendien moet worden opgemerkt dat u er nergens uit uw verklaringen blijkt dat u morele bezwaren zou hebben gehad bij het uitvoeren van de hierboven beschreven operaties. U geeft aan dat er niets was wat u niet leuk vond aan het werk dat u deed, behalve dat u bevelen moest uitvoeren van iemand die niet sterker, zwaarder of slimmer was dan u (CGVS2 p.6). U bent eveneens nooit tegen een bevel ingegaan (CGVS2 p.7). U hebt daarnaast nooit overwogen om te stoppen met uw werk als commando of te worden overgeplaatst naar een andere eenheid (CGVS2 p.11-12). Als reden voor uw gehechtheid aan uw werk bij de commando's wijst u op het hoge loon en de faciliteiten die u genoot als lid van de commando's (CGVS2 p.11-12). De reden waarom u uw werk bij de commando's niet kon stopzetten was omwille van dezelfde zaken (CGVS2 p.12). U haalt in dit opzicht ook aan dat u een vijfjarig contract had (CGVS2 p.11-12). Indien u uw werkcontract van vijf jaar vroegtijdig zou verbreken, zouden ze u vinden en voor acht maanden naar de gevangenis sturen, aldus uw verklaringen (CGVS2 p.12). Hoewel u zelf nooit overwogen heeft om een overplaatsing aan te vragen of uw werk te verlaten wordt uw bewering dat de Afghaanse overheid deserterende soldaten berecht niet gestaafd door de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd (Algemeen Ambtsbericht Afghanistan, p.20-21) blijkt dat desertie uit de Afghaanse veiligheidstroepen niet vervolgd wordt.

Op basis van uw verklaringen en op basis van objectieve en betrouwbare informatie die toegevoegd werd aan uw dossier, wordt geconcludeerd dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u verantwoordelijk bent en bewust heeft bijgedragen aan het begaan van oorlogsmisdaden zoals bepaald in artikel 8 van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof van 17 juli 1998.

Om deze redenen dient u te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie in de zin van artikel 1, paragraaf F, lid a van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, dewelke bepaalt dat de bepalingen van het Verdrag van Genève niet van toepassing zijn op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of

een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten die zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen. Om bovenvermelde redenen kan ook de subsidiaire bescherming u niet worden toegekend. Immers, artikel 55/4, lid a van de Vreemdelingenwet stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciaties niet ombuigen. De taskara's, de twee bankkaarten, de foto's en de documenten m.b.t. uw werkzaamheden (acht certificaten, een politiebade, een badge voor op de basis (TF-42), een sd-kaart en een usb-stick) en de dreigbrieven van de taliban zijn enkel een bewijs van identiteit, van uw beroepsactiviteiten en van uw vrees voor de taliban zonder dat deze stukken handelen over de gronden waarop u van de internationale bescherming uitgesloten wordt.

C. Conclusie

Steunend op de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet naar Afghanistan mag worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van "artikel 1A van het Verdrag van Genève", "artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet", "de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel", "artikel 3 EVRM juncto Schending artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet".

Hij verwijst naar de definitie van het begrip vluchteling en licht concreet toe dat verzoeker zich buiten het land van herkomst bevindt, in België, waar hij zijn verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 14 januari 2016. Hij stelt een gegronde vrees voor vervolging te hebben en dit vereist zowel een subjectief als een objectief element, doch een vrees volstaat. Op basis van zijn verklaringen van verzoeker besloot de commissaris-generaal dat verzoeker zich schuldig heeft gemaakt aan een schending van de mensenrechten. De bestreden beslissing motiveert dat in de situatie van verzoeker artikel 1, F, (a) van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is. Verzoeker is helemaal niet akkoord met deze foutieve vaststelling.

De bestreden beslissing stelt dat het Vluchtelingenverdrag niet van toepassing is op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan. Er wordt verwezen naar artikel 8, tweede lid, c van het Statuut van Rome en gesteld dat dit artikel van toepassing is op een situatie waar oorlogsmisdaden begaan is tegen personen die niet rechtstreeks deelnemen aan de vijandelijkheden. Verder citeert verzoeker uit de bestreden beslissing. De commissaris-generaal stelt ten onrechte dat verzoeker direct en herhaaldelijk betrokken was bij het neerschieten en doden van burgers. Verzoeker zou gezegd hebben dat hij binnen de zone van de operatie iedereen mocht neerschieten. Hij meent dat het woord 'mocht neerschieten' geen synoniem is voor 'moet neerschieten'. Verzoeker meent dat zijn woorden uit hun context zijn getrokken zonder rekening te houden met het gehoor in zijn totaliteit. De bestreden beslissing gebruikt het woord 'herhaaldelijk' maar als enig voorbeeld geeft ze het voorbeeld van Babus. Verzoeker meent dat wanneer het woord herhaaldelijk gebruikt wordt, dat er meerdere voorbeelden gebruikt worden om tot deze conclusie te komen.

Verzoeker verwijst naar het tweede CGVS-interview waarin staat dat het mogelijk is dat burgers gedood werden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 11). De commissaris-generaal heeft het woord 'mogelijk' niet gezien. Verzoeker stelde dat het duidelijk is dat burgers werden geraakt, maar dit werd niet verder bevestigd. De commissaris-generaal heeft nagelaten om te onderzoeken hoe ze geraakt werden. Werden ze geraakt omdat ze moesten geraakt worden?

Of worden ze geraakt omdat ze toevallig in de buurt van een talib zaten of door een verdwaalde kogels. Dit werd op een zeer oppervlakkige wijze onderzocht. Verzoeker heeft duidelijk uitgelegd hoe dat komt dat ze op die avond in Babus burgers doodschoten. Het was 's nachts en donker. Het is onmogelijk tijdens dergelijke operatie een onderscheid te maken tussen vriend en vijand. De bestreden beslissing stelt ten

onrechte dat verzoeker visueel contact maakte met de ongewapende vrouwen en kinderen alvorens ze dood te schieten, zodat er een verkeerde lezing is van zijn verklaringen. Het is onmogelijk om in het donker een onderscheid te maken tussen taliban en burgers. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet de moeite deed om een persoon als gewapende strijder te identificeren alvorens hem neer te schieten. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal helemaal geen ervaring heeft met oorlog en kijkt naar de situatie met een westerse bril. Verzoeker meent dat in zijn geval zeker sprake was van wettelijke verdediging. Ze vielen niet zomaar bij de burgers binnen. Ze vielen alleen binnen wanneer ze een gericht rapport hebben over de vijand. *In casu* hadden ze een gericht rapport waarin gesteld werd dat de zelfmoordaanvallers met explosieven zich verscholen op dit adres.

Verzoeker verwijst verder naar het tweede CGVS-interview (*Ibid.*, p. 12) en begrijpt niet waarom wordt gesteld dat op basis van verzoekers verklaringen moet geconcludeerd worden dat hij bewust deelgenomen heeft aan of medeverantwoordelijk is voor oorlogsmisdaden zoals bepaald in artikel 8 van het Statuut van Rome. De motivering is vaag en algemeen. Verzoeker verwijst hierbij naar het argument dat (i) er bovendien op moet worden gewezen dat verzoeker vrijwillig en in volle bewustzijn heeft meegewerkt aan deze praktijken, (ii) hij gedurende negen jaar actief was als commando en één tot drie operatie per dag uitvoerde, (iii) hij getraind en ervaren was en wist welke schade hij met zijn wapen kon aanrichten. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing verwijst naar het tweede CGVS-interview (*Ibid.*, p. 13), zonder dat rekening werd gehouden met een andere paragraaf die een belangrijk rol kan spelen wat zijn onschuld betreft (*Ibid.*, p. 10).

Verzoeker meent dat in zijn geval geen sprake is van 'wilful killing, torture or inhuman treatment'. Iemand die zich eraan schuldig maakt, en verwijst naar zijn afgelegde verklaringen. Bovendien ging het niet om 'not justified by military necessity and carried out unlawfully and wantonly'.

Tot slot gaat verzoeker in op het Belgische recht, waarbij misdaden kunnen plaatsvinden in het kader van een internationaal gewapend conflict of een gewapend conflict dat niet van internationaal aard is (burgeroorlog of intern conflict). Hij is van oordeel dat zijn handeling niet hieronder valt en meent dat ze *in casu* een rapport kregen waarin gesteld werd dat in deze woning zelfmoordaanslagplegers aanwezig waren. Hij herhaalt dat ze 's nachts aanvielen toen het donker was. En het is logisch dat in dergelijke situatie het zeer moeilijk is om een onderscheid te maken tussen de burgers en taliban. Verzoeker kan wel begrijpen wanneer een terrorist uitgesloten wordt van de vluchtelingenstatus, maar niet dat hij uitgesloten wordt omdat hij juist tegen de terroristen vocht en dit in opdracht van de Westerse landen. De Westerse troepen zullen zich nooit schuldig maken aan een schending van de mensenrechten, tenzij het gaat over een geval wanneer het onmogelijk is om een onderscheid tussen de burgers en een terrorist. Verzoeker meent dat oorlogswetten geen volledige bescherming bieden voor burgers. Burgers kunnen onopzettelijk of onvoorzien schade ondervinden zonder dat daarbij sprake is van ongeoorloofde daden. *In casu* is sprake van een onopzettelijke of onvoorziene schade. Het was donker en ze kregen een rapport waarin gesteld werd dat in die woning zelfmoordaanslagplegers aanwezig waren, zodat dit een geval is van een soort van 'collateral damage'. Verzoeker meent dat hij de belangen van de Westerse landen behartigd heeft en hij begrijpt niet waarom hij nu door deze westerse landen beschuldigd wordt om de mensenrechten geschonden te hebben. Verzoeker is van oordeel dat de bestreden beslissing een limbo maakt, aangezien in het Belgische recht artikel 136*quinquies* en 136*septies* van de Strafwet bestaat, dat in deze zaak moet worden onderzocht. Hij stelt dat de zaak onvoldoende onderzocht is en dat nagelaten werd om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst nog naar rechtspraak van het Hof van Justitie over de 'sliding scale' en stelt dat hoe meer hij eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door zijn profiel, terwijl de bestreden beslissing heeft nagelaten om te motiveren waarom aan verzoeker geen subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker zijn risicoprofiel aannemelijk maakt en een geponde vrees voor vervolging heeft, gelinkt aan zijn werkzaamheden als commando.

In voorliggend geval moet het verzoek om internationale bescherming verder worden onderzocht in het licht van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, F, (a) van het Vluchtelingenverdrag, ook indien hij wetens en willens aanzette tot of anderszins deelnam aan de in artikel 1, F, (a), van het Vluchtelingenverdrag genoemde misdrijven of daden.

De wetgever koos in artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet om rechtstreeks in de Vreemdelingenwet naar artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag te verwijzen en licht dit toe als volgt (*Parl. St.*, Kamer, 2005-2006, DOC 51-2478/001, p. 105-107):

“Dit artikel somt de gronden voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus op. Indien een vreemdeling onder een van deze uitsluitingsgronden valt, dan wordt geacht dat deze vreemdeling de bescherming niet nodig heeft of niet verdient.”

“Artikel 1 F van het Verdrag van Genève: Er zijn ernstige redenen om aan te nemen dat de vreemdeling a) een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan; [...]

Voor de toepassing van deze uitsluitingsgronden is het voldoende dat er «ernstige redenen» voorhanden zijn; de formele bewijslast zoals die in het kader van een strafvervolging geldt is hier niet van toepassing. Rekening houdend met de ernst van de gevolgen van de toepassing van deze uitsluitingsgronden, dient de interpretatie ervan evenwel restrictief te gebeuren:

a) misdrijven tegen de vrede, oorlogsmisdrijven of misdrijven tegen de menselijkheid moeten worden geïnterpreteerd in het licht van internationale overeenkomsten terzake, zoals het internationaal humanitair recht vastgelegd in de Conventies van Genève en de aanvullende protocollen en het Statuut van Rome inzake een Internationaal Strafgerechtshof;

[...]

Inzake artikel 1 F van het Verdrag van Genève, bepaalt de om te zetten Europese richtlijn dat uitsluiting ook van toepassing is op personen die aanzetten tot of deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden, wat conform is met de ontwikkeling van het internationaal strafrecht en het Statuut van het Internationaal Strafgerechtshof.”

De bestreden beslissing steunt weliswaar op voldoende algemene achtergrondinformatie over het risicoprofiel van verzoeker gelinkt aan zijn werkzaamheden als commando (Landeninformatie, stuk 14, nr. 1) en over de internationale overeenkomsten inzake de toepassing van artikel 1, F, (a) van het Vluchtelingenverdrag (*Ibid.*, nrs. 2-3), maar er is geen informatie terug te vinden over de training en missies van verzoekers team onder leiding van de British Special Forces. De Raad had verzoekers verklaringen, in het bijzonder deze over de operatie te Babus, waarop de bestreden beslissing in wezen is gesteund, verder willen beoordelen in het kader van relevante feiten over eenheid TF 333, dergelijke teams en hun operaties, en hun betrokkenheid bij oorlogsmisdrijven. De informatie over documentenfraude (*Ibid.*, nr. 4) en over desertie uit het Afghaanse leger is in dit verband niet relevant (*Ibid.*, nrs. 5-7).

Verzoekers verklaringen over de uitgevoerde operaties en algemene achtergrondinformatie over gepleegde oorlogsmisdrijven betreffen essentiële onderdelen van verzoekers relaas en indien de commissaris-generaal zich hierop wil steunen, is de Raad van oordeel dat verzoekers verklaringen moeten kunnen worden onderzocht in het licht van objectieve en concrete achtergrondinformatie, wat hier niet het geval is.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 mei 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP